

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap széleiről részét
illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok érdekeikben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilvántartási díjak:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

ELLENZÉK.

A nemzeti érdekért.

Az országos függetlenségi és 48-as párt intéző férfiai — s maguk a párt tagjai is belátnak annak a szükségét, hogy a párt elveit valló, de töredékekre oszlott tagok egy közös szervezetben egyesítsenek — tiz nappal ezelőtt értekezletet tartottak, mely alkalommal Kapotsffy Jenő a párt-szervezet újabb megállapítására vonatkozó indítványt terjesztett elő.

Az értekezlet akkor bizonyos félreértések következtében az indítványt érdemileg nem tárgyalta, s a párt elnöke tegnap délutánra hívott össze újabb értekezletet, melynek tárgya a párt-szervezésre vonatkozó indítvány tüzezt ki.

E sorok írásakor még a tegnap este lefolyt értekezlet végmegállapodásáról nem fekszik előttünk a várt értesülés, de semmi kétségünk nem lehet abban, hogy az újabb értekezleten erre vonatkozólag egyértelmű megállapodás jött létre.

A párt tagjai a korábbi értekezlet lefolyása óta ismételt alkalommal vettek maguknak több olyan kérdést tüzetesebben megbeszélni, a melyek az előző értekezlet alkalmával félreértésekre és félreértelmű megállapodásokra szolgáltak anyagot.

Közbe jöttek a kormánypárt és a közjogi alapon álló ellenzéki pártok egyesítésére vonatkozó kísérletek, melyek ugyan nem vezettek pozitív eredményre, de pártunk tagjait meggyőzték arról, hogy maga a kormánypárt is politikai szükségnek látván az erők egyesítését — ezzel szemben a parlament legnagyobb ellenzéki pártja sem zárhatja ki az ellenfél előkészületeit, hanem magának is erőteljes akciókat kell megindítania oly célból, hogy a pártot fenyegető veszedelemmel szemben a küzdelmet felvehesse.

A kormánypárt erősoportosítási kísérleteinek egyik bevallott célja ugyanis a közjogi ellenzék megsemmisítése. Pártunk önmaga, a programjában felvett nagy nemzeti érdekek, s maga a nemzet igaz érdekei ellen vétene, ha nem törekednék minden megengedhető és hatályosnak ismert eszközzel arra, hogy az ellenfél megsemmisítésére irányuló törekvéseivel szemben a védelmi harcokat egész erőszakkal vehesse fel.

Elsősorban a töredékekre oszlott pártok egységes szervezetet adni, má-

sodszorban a parlamentben elhatározó akciókat kifejtetni, végül pedig országosan szervezni a pártot, s ez uton sikeresen küzdeni meg az urnák előtt is azzal a politikai párttal, mely a függetlenségi párt önállósági törekvéseiben és politikai programjában nem csak saját politikai elveinek veszélyeztetését látja, hanem elég szemérmesen úgy állítani fel a kérdést, hogy a függetlenségi törekvések csak a nemzeti érdekek kockáztatásával valósíthatók meg.

Csak igaz örömmel üdvözölhetjük tehát pártunknak a szervezésre vonatkozó erőteljes akcióját, mert a politikai hazugságok és igen sokszor erkölcsatlanságok rendszerét — melyet a szabadelvű párt honosított meg úgy a parlamentben, valamint azon kívül — csak is az egységes szervezettel bíró, egyetértőleg működő és összetartó függetlenségi párt képes ártalmatlanná tenni.

Pártunknak — félretéve minden személyes tekintetet és kerülve minden félreértést — egész erejével és egyöntetű szervezetszeregelével kell neki indulnia annak az elhatározó küzdelemnek, melyet a kormány és pártjával szemben a nemzeti érdekek és a párt közjogi céljainak eléréseért megvívnia kell.

Mikor a kormánypárt megsemmisítésére tör, akkor nekünk sem szabad tétlenül nézni az ellenfél hadi készülékeit, hanem az egyesült erőt kell szembe állítanunk az ellenfél hadoszlopaival, mert csak így lehet reményünk arra, hogy ebben a nagy küzdelemben a nemzet igaz fiainak támogatását is megnyerhessük.

Örömmel halljuk, hogy a párt-szervezés ügyében megtartott korábbi értekezleten felmerült nézet-különbségek és érdekellentétek elsimultak.

A helyzet ma már tisztázva van. Pártunknak minden egyes tagja abban a meggyőződésben él, hogy egy nagy és erőteljes akció kifejtésére sohasem volt több szükség, mint éppen most, a mikor pártunk megsemmisítésének hamis czime alatt a hatalom tulajdonképpen a nemzeti érdek ellen indít hadjáratot.

Pártunk a nemzet vitális érdekeinek tesz igen jelentős szolgálatot akkor, a midőn az egy politikai elvet valló hazafiakat egy zászló alatt egyesíti és ez uton erősebb cselekvésre sarkalja.

Nagy és következményeiben messze

kiható jelentőséggel bír pártunk tegnapi értekezletén hozott határozat és az azt eredményező akció, a melynek üdvös hatásait a nemzetnek is mielőbb alkalma lesz érezni, a midőn tapasztalnia lehet, hogy nem a hatalmon lévő párt törekvései válhatnak a Haza és a nemzet javára.

Abban a nagy akcióban, mely a tegnapi pártgyűlésen testet öltött, pártunk bizonyára maga mellett fogja találni a magyar Haza összes független érzelmű polgárait.

Ugy legyen!

Az értekezlet előzményeiről és a napirendre kerülő ügyről következő tudósítást adjuk:

Nagy érdeklődéssel tekintett mindenki a függetlenségi és 48-as párt csütörtöki értekezletére. Egy nagy, erőteljes akció indult meg a pártban, melynek célja volt, hogy a pártot a leghatározottabban felrússa és azokra az óriási veszedelemre figyelmeztesse, melyek egyfelől a néppárt, másfelől a kormány-párt részéről a párt nagy közjogi céljait fenyegetik. Szembeszállni a vallási fanatizmussal és megakadályozni, hogy az ország népe áldástalan felekezeti harcokba és vilongásokba sodortassék.

Az egyházpolitikai kérdések elvannak intézve, a törvények megvannak szavazva. Az a nézetkülönbség, a mi ezek körül a párt tagjai között támadt, kell hogy elenyésszék. A törvényeket az egész párt nemcsak tiszteltben tartja, hanem ellenzi az azok revízióját, hanem követeli is, hogy az egyszerű megsemmisített törvények végre is hajtsanak.

Kapotsffy Jenő tette meg ilyen irányban az indítványt.

Hogy azonban a párt minden egyes tagja a bizottság hatáskörére nézve megnyugtató legyen, az indítványozók is készséggel hozzájárulnak ahhoz, hogy a bizottság a párt határozatának és utasításainak alá van vetve, hogy a párt programjával ellenkező semminemű határozatot nem hozhat. A mi különben egészen magától értetődő dolog.

Második kifogás az indítvány ellen az volt, hogy ne maga a bizottság válassza elnökét, hanem a párt elnöksége legyen a bizottság elnöke is. Ez lényegileg alárendelt kérdés. Mert végre, az a pártkörnek nagyon elfoglalt elnöke, ráér a bizottsági elnök sokoldalú teendőit is végezni, így a bizottság őt válassza meg elnökének.

Nem az a fő, hogy ki legyen az elnök, ez csaknem gyermekenek kérdés, hanem az, hogy a párt hogy fejthet ki sikeresebb akciókat. Hogy győzheti le köny-

nyebben a tornyosuló veszedelemeket. Igen sajnáljuk, hogy ennek a kérdésnek az értekezlet által oly nagy horderő tulajdonított. Ha Justh Gyula elnök az indítvány ezen részében személye ellen némi bizalmatlanságot vált kiolrathatni, az csak tökéletes félreértés következménye lehet. Mert az értekezlet minden tagja őt elnöki állásában meghagyni kívánta.

Nagy pártérdekeket nem szabad az egyéni érzékenység szempontja szerint mérlegelni.

A mai értekezlet iránt a párt tagjai igen nagy érdeklődést tanúsítottak. Csaknem valamennyi párttag megjelent.

Politikai hir.

Miniszeri tanács. Mint Budapestről értesítenek, csütörtökön délután miniszter tanács volt a kormányelnökségi palotában. A minisztertanács, úgy halljuk, egyéb ügyek elintézésével az ország egyes vidékein jelentkező inség folytán szükségessé vált rendszabályokkal is foglalkozott.

A t. Ház.

Budapest, február 22.

A képviselőház mai ülése egyike volt a legérdekesebbeknek, melyek az utóbbi időben lefolytak.

Több jelentéktelen elnöki előterjesztés után Láng Lajos röviden a költségvetés elfogadására, a kormány pedig bizalmába ajánlotta a képviselőháznak.

A rendes szokástól eltérőleg, az ellenzék ma új harci módhoz folyamodott.

Az előző csatározása helyett izibe a legnagyobb ágyúkat ment az ellenségre.

Apponyi Albert gróf kezdte a vitát. Folytonosan támadva, mindenkor előre védekezve, pártíveit fellelkesítette, a kormánypártot pedig összetörte, mocczani sem tudott.

Mindenekelőtt rámutatott arra a súlyos helyzetre, a melyet a gazdasági válság teremtett; a veszedelmes tüneteknek és nyíltan romboló betegségeknek gyógyítása azonban ma már életkérdés, amde a köztudatban csak homályosan élő szükségleteknek elfogására a kormány egy szerden képtelen, a mit a miniszterelnök maga is elismert azzal a kijelentéssel, hogy az agár-szociális bajokkal nem ismerős.

Nagy meglepetésben nem részesített ez által bennünket, Bánffy Dezső báró, mond Apponyi gróf, de mi még sem várhatjuk meg, míg a kölcsönös bemutatkozások megtörténnek.

Falrengető kacajban tört ki az ellenzék, nemzeti párt vezére pedig áttért a nemzetiségi kérdés tárgyalására és főképen a száz paktámról szólott, nagy hatással mutatta ki az egykori beszercei főispán intranzigens nemzetiségi politikájáról, hogy a hol a párt-szempontok kívánják, ott transigál és politikai kródojával még a száz néppárti programot is össze tudja egyeztetni, a mely pedig homlokegyenest elentétben áll egységes politikai nemzetünk magyar jellegével.

Apponyi gróf ezután az egyházpolitikai kérdésekről nyilatkozott.

Igen jó hatást tet az a határozott kijelentése, hogy a szenteltett törvény ellen nem folytatt harcot, sőt az ellen való igaztást elítéli, de viszont a kormánytól is elvárja, hogy ellenkező irányba se igazassa a kedélyeket.

És ezzel elérkezett Apponyi Albert gróf beszédjének legterjedelmesebb legkiválóbb és legnagyobb jelentőségű részéhez, a mai parlamenti helyzetről rajzolásához.

— A parlament nem akcióképes és a jelenlegi kormány nem is fogja ezt akcióképesé tenni.

Ehez a feltétlenül igaz és nagy hatást keltett kijelentéshez fűzte ezután a nemzeti párt vezére további eszméit és gondolatait.

A parlament akció képességének a biztosítása végett folyamodhatik a kormány talán kevés sikerrel az új választásokhoz, amár nem lehetetlen, hogy a beszerce-naszódi politika országos alkalmazásában is beváljék, de folyamodhatik, s ehez úgy látszik nagy hajlandósága van, a folyó ügyek elintézéséhez, a minek előzménye lenne egy túl-hosszu parlamenti szünet, amely alatt hirdetni fogják, hogy a kormány megerősödött.

— De hisz az előző kormánynak is volt többsége, és mégis mióta a reformok terére lépett, egy lépést sem tudott tenni a képviselőházban...

Egyszerre megmozdul a jobboldal, már tiltakozó hangok hallatszóttak, mikor Apponyi gróf az ellenzék gunyos hatótája közben így fejezte be félbemaradt mondatát:

— Már t. i. a maga erejéből!

A parlament akcióképességének a fokozására Bánffy Dezső báró megkísérelte a fuziót, a nemzeti párt vezére pedig az összes 67-es ellenzék tetszése mellett jelentette ki, hogy az egyszerű összeállása egy klubba azoknak, akik addig különböző klubokban tanácskoztak, nem fokozná a parlament akcióképességét, sőt azt csökkentené, az által, hogy elveknak esetleges feladása által egyes tényezők jellemén csorba ejtjének.

Zajos helyeslés és tapsok között mutatta ki ezután Apponyi gróf, hogy a rendszerben van a hiba, abban a rendszerben, a melynek

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Február 23.

Nagy hóban.

A széles ablakon keresztül a kert nagy része látszik. Vastag, villogó hótakaró borítja az egészet; hideg, fehér felületére csak a fák ágak ákom-bákom ir csodás, olvashatatlan betűket, a mint a hófolt terhelten horzsolják a törzsüket betemető hóleplet. Bár most már ritkábban, de azért folyton szállnak alá a fehér, csillogó pelyhek a szürke égboltozatról, szép, tiszta, de olyan hideg, olyan szomorú látomány.

Az ablaktól nem messze, emelkedett, morton hosszú deszka-asztal áll két pad között. Nyáron a család egyik kedvelt üdülőhelye, mely fölé természetes lugast képezve hajlik egy terebélyes almafa s a környező bokrok sűrűlombos ágai. Most fa és bokrok árák, a padokat betemette a hó, az asztalból is csak vékony, fekete vonal rajzolódik a fehér alapra, tetején magas hóhalom emelkedik, épen olyan, mint egy sirhalom.

Ez a fehér halom egy másikra emlékeztet, fehér sirra, ott künn a hóborította emeletben, benne ezüstszínű koporsóban fehér virágok közt fehér halott, a halál fehér menyasszonya, a kit viruló szépsége teljességében ragadott ki anyja, testvérei közül pár óra lefolyása alatt egy nem ismert, nem sejtett kór, a mely ott lappangott a szervezetében. És ezzel kapcsolatban újra felmerül:

kemben az az embert, a gondolkodót oly gyakran kísértő kérdés: „Miért?”

Miért történt ez így? miért? minek az élet, mire az elmulás?

Az ember megszületik, alig volt még gyermek, befogják az élet igájába, hogy dolgozzék, tanuljon, azaz fegyverkezzék a létért való küzdelemre, aztán küzd, igyekszik, törtet egy bizonyos cél felé, az egyik erős munkával, a másik tehetséggel, lángésszel, egyes utakon ez, görbe ösvényeken amaz. Csálódást alapít, új lényeknek ad életet, a kik folytassák a küzdelmet, majd ha ő belefáradt. És mindezt miért? A végeztél mégis csak az elmulás, a mely némelyiket a teljesített munka végeztével, mást bimbókorában, meg mást munkálkodása tetőpontján ér utól.

Miért? miért? Mi az élet, a szél? ez örök problema kísért folyton, melyen már annyian törték hiába fejüket, melybe már annyian beleörültek, de meg nem fejtette egyetlen egy bölcs elme sem!

Miért adunk életet új lényeknek, ha azoknak el kell mulni, mielőtt hivatásukat betöltötték volna, mi egyáltalán a hivatás? ... Miért hull folyton alá ez a fehér hó ha csak az a hivatása, hogy elolvadjon, elenyésszék?

A mint így elmélyedve a fehér, hideg képet nézem, egyszerre élet támad a sívár mozdulatlanlanságban. Az asztal fejénél sötét tömeg telepszik le, egy kis nyúl, elfáradt szegény a puha hóban való bukácsolásban, megpihen egy kisse és erre-arra hajlongva mozgatja kis gömbölyű fejét, hossza füleit. Figyelmeztetem reá a gyermekeket, a

kik hangos kiáltással futnak az ablakhoz, egyikök felszalad az emeletre, hogy megmutassa apjának a tapsifülest s a gazda, a ki olványainak pusztítóját látja a jövényben, s reaszegzi az ablakból puskáját. Egy dördülés... a nyúl magasra felszökik és futni próbál. De már a cselédség nyomában, harsány kiabálás közben derékig gázolva a hóban sietnek utána, míg nem az egyik elfogja és hatalmas arccal magasra emelve hozza a még vonagló állatot...

Szegény kis nyúl! neked nem ásnak sirt a fagyos földbe, rokonok, barátok nem halmozák könnyel, virággal tetemedet, elmulásod nem fakaszt soha be nem gyógyuló sebet édes anyja szívében. — Elmulál, mint a hogy elmult az a sok levél, a mely az őszszel a fákról lehullott, s most ott porlik a fehér hótakaró alatt, a mely tavasszal szintén elmulik. Elmulál siratlatlan, gyászolatlan, mert hiszen csak az embernek adatott, hogy fájdalmat érezzen szereteteinek elmulása fölött, az embernek, a lények legtökéletesebb-jének a kiváltsága, hogy lelkiileg szeressen, lelkiileg szenvedjen.

És aztán ismét előáll a „miért?” Miért van így? Vajjon áldása vagy átka az embernek, hogy érezni, gondolkozni tud? Vajjon nem boldogabbak e nálunknál azok a teremtmények, a kik születnek, elmulnak, a nélkül, hogy erről tudnának, nem érezve, nem gondolkozva, hanem ösztönyszerűen betöltve hivatásukat a természet rendjében, eltűnnek, nyomot nem hagyva maguk után?

Problema, ismét csak problema!

Azt mondják, legjobb nem gondolni a

„miért?”-el s megnyugodni abban, hogy így volt elrendelve, így kellett lennie. Hogy a virágnak le kellett törnie, mikor legszebben virított, hogy a szemnek be kellett zárulnia, mikor abból szellem, jókedv sugárzott, az ajknak el kellett halgatnia, mikor az életkedv, a megelégedés derült mosolya tanyázott körülötte... Én nem tudok ebben megnyugodni és folyton csak gondolkozom, gondolkozom!...

Kolozsvár, febr. 19-én 1895.

FANGHÉ GYUJTÓ IZABELLA.

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Első kötet.

III.

Veszély.

(Folytatás.) (11.)

Egy kicsit morgott, aztán megbócsátott. — De midőn ő meghalt, — és én a magam ura voltam, — egy gazdag feleséggel, az emberek állítása szerint, a pazarlás gátjai megnyitak előttem, és az ár sokkal erősebb volt, mint hogy ellent tudtam volna állani. Azt gondoltam, hogy kettőnknek a vagyona megbírja a költségeket és könnyedén vettem a dolgot. Midőn végre megállottam, átkozottul kevés maradt a vagyonból, éppen csak annyi, a mennyiből nagyon szerényen megélhetünk. Mondhatom, hogy szűken futotta és számitva kellett költenünk. Ez az én kis leányom nem tudja mi az, egy

divatos szabótól rendelni ruhát; és én az utolsó hat évben felhagytam a szivarozással, csak a barátaim számára tartok egy dobozzal az asztalomon.

— Ez egy valódi szomorú eset, — soha hajtá Baddeleyné tragikomikus hangon; és nekünk sikerült nagyon boldogoknak lenni, dacára hogy a farkas az ajtónk előtt van, ugy-e atyuskám?

A tönkremenés, az irföldi urak rendes állapotja. És most Helén menj s töltsd ki a teát, engedd, hogy én üljek lady Belfield mellé.

Helén az asztalhoz ment, melyet Donovan éppen akkor terített fel. Donovan kívül nem szolgált fel más cseléd. Úgy látszott, hogy ez a lassu és hűséges Hibernián képezte a belső személyzetet.

— És ez az egész családja? — kérde lady Belfield a nővérekre pillantva.

— Ezek az én mindeneim, a mivel bírok e világon és azt hiszem, hogy az egyik elhagy engem, ha sikerül a férjének kieszközölni, hogy Angliában maradjon, — válaszolá Deverill ezredes.

— Reményem, hogy a szegény fiu képes lesz azt kivinni, — mondá Baddeleyné sokkal gondatlanabban, mint a hogy lady Belfield egy távol levő férjét a felesége által emliteni helyesnek tartotta.

A teás cseszékét és tea süteményeket Adrián vitte a többieknek, s mutatva ezeket a kötelességeket elvégezte, a Helén mellett levő székre ült és őket ketten bizalmasan beszélgettek, míg Baddeleyné és az atyja és lady Belfield élénk társalgást folytattak a szomszédságról és azoknak a szokásairól.

Sir Adrián többnyire kérdéseket intézett a fiatal leánnyhoz, igyekezett kipuhatolni, hogy miféle leány volt, hogy majdan az anyja második támadására jobban meg tudjon felkészülni.

mindig van többsége és amely ennek dacára Saturnusként emészt fel legjobban fiait.

Ne kívánjanak tehát feltétlen meghódítani azokat, akik a magyar állam prentiget kifelé is biztosítani akarják, hanem vezassék inkább az országot nemzeti ideáljának kultuszához.

Perczekig tartott a taps és Apponyi Albert gróf a pénzügyi bizottság javaslatával szemben ellenindítványt adott be oly irányban, hogy a képviselőház ne szavazza meg a Bánffy-kormányt a bizalmát.

És felemelkedett a kormány párt sorából Sréter Alfréd, a nagy, hogy válaszoljon Apponyi Albertnek, a kicsinynek.

Ugron Gábor hitva fel szólásra a jegyző és Ugron Gábor, az ellenzék második nagy ágyúja a függetlenségi és 48-as párt nevében utasította vissza a törvényjavaslatot egy magassrúptól, a függetlenség és szabadság ideájaival telített nagyhatalmubeszéd kíséretével.

Beyezetésképp elmondotta Ugron a politikai helyzet megvilágítása céljából, hogy Bécsben kineveztek egy miniszterelnököt a kormány élére és az által egyszersmint egy vezért az uralkodó párt élére — hát lehet ilyen körülmények között Magyarország valaha független?

Ezután sorra vette a kormányzat hibáit felsorolva a sok sérelmet, a határtalan számú be nem váltott ígéretet, élénk színekkel rajzolta a főispáni kar működését és a közigazgatás visszasságait, majd rámutatott arra a hibájára a kormánynak, hogy nem csinál egészséges társadalmi politikát, végül pedig kiejtve egész hatalmas szónoki tehetségét és egy igazán alkalmoszerű hasonlattal fejezte be beszédét:

— Magyarország szimbolikus lefokozása a Bánffy kabinet, mely egy Bécsből élénk állított valóságos Geszler kalap, hogy kalapot emelve előtte mindenki, alázza magát az egész ország. Én nem emelem meg kalapot a Geszler kalap előtt — és nem fogadom el a törvényjavaslatot.

Éljen! Éljen! hangzik az egész ellenzéken és Ugron Gábor zúgó helyeslés és folytonos tapos között olvasta fel a függetlenségi és 48-as pártnak a kormány iránti bizalmatlanságát tartalmazó határozati javaslatát.

Ugron Gábor diadala teljes volt. Ugron Gábor hatalmas beszéde után szünetet tartott a Ház, melynek letelte után Batthyány Tivadar gr. következett szólásra. Hosszasan, de tagadhatatlanul érdekesen indokolta meg bizalmatlanságát a kormány és politikájá iránt. Különösen felkelte magán a figyelmet akkor, mikor az időközi választások történetét ismertette.

Miután szólásra még többen voltak feljegyezve, d. u. két órák után elűk indítványára a vita folytatását holnapra halasztották.

Theologia, vagy theológiák?

(Folytatás.)

Ott állanak Salamon ítélőszéke előtt a versengő anyák, s az egyik képes kimondani a lelketlen szót: inkább kettő vágjuk! Hát ez volna a sikraszállás célzata? Szétmar-

— Szokott vadászni? Igen és ő imádja a vadászatot; ez volt az életben az egyedüli élvezet, a miért érdemes volt élni.

— De én azt gondolom, hogy kegyed a Yacht-on való életet is szereti, — mondá Adrián; — tegnap a Yachtról beszélt.

— Imádom a yachtot. Igen, midőn nincs vadászat, a yacht az az egyedüli tárgy, a miért élek-halok.

Midőn atyámnak egy két száz tonnás yachta cirkált a földközi tengeren csupa gyönyörűség volt az életem.

— Tehát kegyed jó tengerész?

— Ha ez azt jelenti, hogy a vizen soha sem vagyok beteg, úgy jó tengerész vagyok. De annál egy kicsit tovább is megyek, mert a yachtot tudom kormányozni, egy cseppet sem ijednek meg, ha magamat a tengeren hajó-kalauz nélkül találom.

— Ezek kúnt a szabadban való élményei — mondá Adrián; azonban nem kétkel, hogy a téli és nedves időkre hasonló adományai vannak. Nemde, kegyed szereti a zenét?

— Comme ci comme ça. El tudok játszani egy keringőt, vagy egy dalt a kíséretét.

— A saját énekét nem de?

— A saját énekemet, vagy az öné, ha ön énekel.

— Fájdalom nekem nincs hangom, ám-bár a zenéhez értek és zongorázni is tudok. De kegyed — én szeretném kegyednek minden tehetségét üsmerni.

Kegyed fest — talán — virágokat?

— Isten mentsen! Olyan leányt lát-laszom, a ki egy pohár vízben levő szegfű tanulmányozására egy hetet szentel, hogy az midőn elkészül vele egy cseppet sem hasonlítson a mintához? — vagy egy fecske-fészék és kőköcsény kosarának a módjára

ezangolni az egyház reményteljes ujszülött-jét? Nagyon méltányoljuk ezt a kesenes lelkipásztori, busongó kifakadást, csak hogy ennek éle Enyedet nem sebzí, és az abban foglalt vád a Bethlen-főiskolát nem találja. Az ujszülött nem az egyháznak, hanem Szász Domokosnak és pártjának a szüleménye, s hogy a vajadás mily hosszasan tartott: arról a lefolyt évek küzdelmes napjai tehetnek tanúságot. Sőt a vajadás foly még most is, sőt tán még több kinnal, mint eddig, mert a theol. akadémia épületére előirányzott nagy összeg nem volt elég, hanem körülbelül 25—30 ezer forint kell a befejezésig. Hát még hol vannak a felszerelési és berendezési költségek!

Hol vannak a tanárok fizetései, melyek az előirányzott 2 ezer forintból már is 1500 forint szállottak alá, az egyetlen dekanus fizetését kivéve? Szóval az ujszülött, melyet Bitay szerint a Salamon ítélőszéke elé visznek, nehezen, és csak Szász Domokos és az ig. tanács teljes erőfeszítésével látja meg a napvilágot. „Az egyház szülöttje a szabad protestáns szellem örököse, letéteményese a nagy-nyenyedi theol. akadémia”, melyet ha ez az újabb nemzedék egy kis csontért, egy kis kőzért meg is tagadott, de a régebbi időkben magának vallotta, azt az egész erd. egyházkerület, sőt még akkor is fentartandónak ítélte, a mikor a marosvásárhelyi, székelyudvarhelyi és a kolozsvári főiskolákkal kapcsolatos theol. akademiákra, kimondotta a halálos ítéletet. És már ha arról van szó, hogy a versengő anyák a szülöttet a Salamon ítélőszéke elé viszik: ez a szülött nem a kolozsvári, hanem a nagyenyedi theol. akadémia, mely különösen az utóbbi 25 év alatt a fejlődés ama magaslataira jutott, hogy a kolozsvárnak felállítását valóban fölöslegessé tette. Különben is az a lelketlen anya, a melyik az ép, erőteljes és egészséges csecsemő kettévágását szörnyen akarta és sürgette, az Kolozsvár volt, mely a n-nyenyedi theol. akadémia vagyonát szívesen elvitte volna, ha e tekintetben is utját nem állotta volna Szász Domokosnak az egyházkerületi közgyűlés józanabb és elfogulatlanabb része. Most a theologia, vagy theológiák kérdésénél, nem a csecsemő kettévágásáról van szó, hanem arról, hogy a szülők, idősebb és már érdemeket szerzett gyermeküket karóba huzák-e azért, a melyik egész váratlanul egyszer csak elötoppant s nagy bölcsességgel, nem csak a törvényes gyermek jogát vindikálja magának, hanem azt is kívánja, hogy bábájától öljék meg, mert elszívja előle a levegőt. Arról van szó, hogy Szász Domokos és pártja annyira elbizakodott nagy sikereiben, hogy nemcsak verseny theológiát állít a nagyenyedi mellé, hanem mert félti a szerzett babérokat, s esetleg, Enyed szabad szellemű törekvéseivel, sok bajt és gondot szerezhet neki, kiadja a parancsot, hogy a kik az egyiket felállítani segítették, segítsenek a másikat megölni és megsemmisíteni is. És a hívek már zörögtek is lánczaikat, fenik fogukat, hogy a gyenge szívek szinte remegnek bele, de mi, kiknek elvünk, hogy a hatalmasoknak ellene kell állani és az igaz ügy érdekében még szenvedni sem szégyen: bátran állunk elveink mellett és nem engedjük elbukni Enyedet. A jobb rész

val kinlodjam? — Nem, én soha sem használtam az ecetet; de néha megengedem magamnak, hogy egy lúdtollal apró torzképeket csináljak. De milyen önző vagyok magamról beszélni. Sir Adrián, mi nem csak szomszédok vagyunk de barátok is leszünk kérem beszéljen magáról. Mi az ön kedvenc időtöltése tennisz, czéllövés, halászat? Hallom, hogy nem szokot vadászni.

— Nem, én nem vadászok; mikor időm van, halászok egy keveset és minden októberben lövök néhány faszánt, éppen csak azért, hogy a szomszédokkal békességben legyenek. Deverill kisasszony, én nem vagyok sportsman. A könyvek és a zene egyedüli szenvedélyeim.

— Én imádom a könyveket — mondá Helén az ifjura mosolyogva — oly kedvesen díszítik a szobát. Ha elég gazdag volnék, minden könyvemet borbé kötetném különböző felirattal.

— Ugy látom, hogy kegyed műértő.

— Oh, én mindent szeretek, a mi csinos. Egyedüli gyötrelme az életnek, hogy nem vagyok szép tárgyakkal körülveve. A mi költőzködő életünkben lehetetlen, hogy az ember a saját ízlését kielégítse. Két vagy három hintaszék és egy velencei tükör nem csinálnak otthont a pusztaságban. Reményem, hogy egykor nekem is lesz egy tökéletes háza és sok pénzem.

Lady Belfield felállott. A látogatás szinte háromnegyed óráig tartott, de nem oly hosszasan, mint tegnap az Adriáné.

— Remélem, hogy nemokára meg fog látogatni — mondá lady Belfield Baddeley-nének.

— Alig várom, hogy az apátságot lássam. Azt hallom, hogy nagyon kedves.

— Kedves jó régi hely, mi mindnyájan szeretjük. Deverill kisasszony, kegyed könyvekről hallottam beszélni. Tudom, hogy Ad-

rian örülni fog, ha a könyvtárát megmutathatja.

— El lesznek ragadtatva általa — válaszolá Helén. Én oly sokat hallottam a belfieldi istállókról. És szeretném a Belfield ur háts lovait látni.

— Sajnálom, hogy ő nincsen itthon, hogy saját maga mutassa meg. Ő nagyon büszke a lovaiba.

— Oh, de az olyan mulatságos lesz az ő távollétében ismerkedni meg velük; és midőn haza jön, úgy fog látszani, mint ha már félig ismerem — mondá Helén nevetve.

— Ő és a testvére kikísérték lady Belfieldet és körülte csüngöttek, a mint a kocsiba lépett. Az ő k hízogó ifjöldi modoruk új volt Belfield Konstancia előtt, de engedett a két szép arcz ígézetének s a két úde fiatal hang dallamának.

— Adrián, mondá, a mint hazafelé jöttök, a modorokkal nem vagyok megelégedve, de nagyon kedvesek.

Adrián helyben hagyta a kedvességüket, de a modorokra tett megjegyzésnek elment mondot.

— Én nem hiszek a nők modorára tett szigorú szabályokba, — mondá, kissé ingerülten. Én nem ismerem el azt a konvencionális álláspontot, mely szerint minden nőnek teljesen egyformán kell beszélni, nézni és mozogni. — Én azt gondolom, hogy Baddeleyné és a nővére ígézók az ő k mesterkétlen nyíltságokkal és meleg lelkesedéssel. Mily őszintén örültek, — hogy anyámat látták.

— Nagyon szívélveseknek látszottak; és még is, midőn én egészen idegen voltam előttük —

— De maga nem volt idegen.

(Folytatása köv.)

A hét krónikája.

Kolozsvár, febr. 23.

A hosszú, sok hóval való tél, melyet e hét krónikása sem hagyott felemlítés nélkül, — nagyon keserű eredményeket szült. Magyarországon, a földmives országban éhség dúl. Nincs kenyér. A magyar alföld termi a legjobb búzát és még sincs a magyar alföldnek kenyeré. Milyen keserű iróniája a sorsnak, milyen jellemző képe a magyar gazdasági viszonyoknak, milyen szigorú elítélése a magyar közkormányzatnak, milyen éles vád az örökösön ígérő, de soha semmit sem tevő kormány ellen.

Most, a mikor vasattal van behálózva egész Európa. A mikor a gabona, a fa és más szükségletek szállítása könnyen és gyorsan lehetséges, olyankor jól rendezett és a pénzügyi egyensúly helyreállításával dicsekvő államban nem szabad, hogy egyes vidékeken az éhség dúljon. Pedig úgy van! A tejjel-mézrel folyó Északon lakói éheznek. A kép, melyet a lapok tudósítói rajzolnak, megdöbbentő. Ennél külből nyomoruságot Muszkatország sem látott soha. És nem épen véletlen, hogy az állandó uralomra jutott szabadelvű aera alatt történt. Ez a sokat dicsőített szabadelvű kormány a párturalom és a párt-adminisztratívó gondjai között soha sem gondolt a nép érdekeivel és a sürgős közgazdasági teendőikkel. Főispánjai pedig a kortes-érdekek szolgálatában szokták kimeríteni erejüket, nem pedig abban, hogy kormányukat hű és megbízható értesítésekkel lássák el a közviszonyokról. Most úgy lépett fel az alföldi inség, mint a menykőcsapás. Gyorsan és rombolva. A kormány pedig anquettezni fog, hogy mit is kellene tenni. Addig azonban, míg valamit tenne, a nyomoruság miatt ezren és ezren is elpusztulhatnak.

— El lesznek ragadtatva általa — válaszolá Helén. Én oly sokat hallottam a belfieldi istállókról. És szeretném a Belfield ur háts lovait látni.

— Sajnálom, hogy ő nincsen itthon, hogy saját maga mutassa meg. Ő nagyon büszke a lovaiba.

— Oh, de az olyan mulatságos lesz az ő távollétében ismerkedni meg velük; és midőn haza jön, úgy fog látszani, mint ha már félig ismerem — mondá Helén nevetve.

— Ő és a testvére kikísérték lady Belfieldet és körülte csüngöttek, a mint a kocsiba lépett. Az ő k hízogó ifjöldi modoruk új volt Belfield Konstancia előtt, de engedett a két szép arcz ígézetének s a két úde fiatal hang dallamának.

— Adrián, mondá, a mint hazafelé jöttök, a modorokkal nem vagyok megelégedve, de nagyon kedvesek.

Adrián helyben hagyta a kedvességüket, de a modorokra tett megjegyzésnek elment mondot.

— Én nem hiszek a nők modorára tett szigorú szabályokba, — mondá, kissé ingerülten. Én nem ismerem el azt a konvencionális álláspontot, mely szerint minden nőnek teljesen egyformán kell beszélni, nézni és mozogni. — Én azt gondolom, hogy Baddeleyné és a nővére ígézók az ő k mesterkétlen nyíltságokkal és meleg lelkesedéssel. Mily őszintén örültek, — hogy anyámat látták.

— Nagyon szívélveseknek látszottak; és még is, midőn én egészen idegen voltam előttük —

— De maga nem volt idegen.

(Folytatása köv.)

Érdekes tanúság ez arra, hogy a szabadelvű kormányok minden érdekért, a mi kívül esik Magyarországon, sokat tesznek, de a belső bajokkal vagy feltélesen, vagy sehogy se foglalkoznak. Mert első a positió és csak azután következik a közügy.

Ez a hét Ausztriára gyászt borított Albrecht főherceg a kitűnő osztrák katona meghalt és vele a „hagyományos szellem” egy erős bajnoka dől ki.

Közönyösen veszünk tudomást a gyászról, a mely Ausztriáé, mert tudjuk, hogy a boldogult főherceg szívében soha sem volt helye Magyarországnak. Érdemeit nem kisbebitjük, de ma is sok seb sajog a magyar nemzet testén, a melyre keserűséggel gondolunk. Tiszteljük uralkodónk gyászát és tesszük a tollat, a nélkül, hogy az arcói halott emlékét felidőznők.

Nem sokáig tartott az az öröm, mely némelyeknél a 48-as függetlenségi párt kebelében támadt viszály miatt nyilvánult. A párt többsége átlátta, hogy igen is szükséges az a szervezkedés, a melyet Ugron Gábor proponált és a melynek feltétlen szükségességét Bartha Miklós úgy a hírlapokban, mint a pártértekezleten világosan kifejtette, és tegnap elhatározták, hogy szervezkednek.

Az „Egyetértés” ugyan megpróbálta elhinteni a viszálykodás magvát, de a mag kösziklára hullott. Abban a polemikiában, a melyben Bartha Miklós személye alatt Ugronnak rontott, mint vesztes került ki a csatából. A párt szervezkedik még akkor is ha az „Egyetértés”-nek nem tetszik. Mi őszintén örvendünk, hogy végre a párt actióba lép azok ellen, kik az utóbbi időben az egyház-politika álarca alatt a vidék ellenzéki elemeit annyira félrevezették és kiforgatták önmagukból és politikai meggyőződésükből, hogy azok a függetlenség zászlóját már már kiejtették kezükből

Krónikás.

Szerkesztő ur . . . !

(Az „Itthon”-bál alkalmából.)

Szerkesztő ur kérem szépen

Veszekedni kéne tán . . .

Rendőrségnél, hatóságnál,

Uton, utfélen hiány.

Az ember bár merre járjon,

Rendtelenségbe akad,

Ilyen helyről, — bizony isten!

Minden lélek elszalad!

Püföljenek jobbra-balra

Szerkesztő ur egy kicsit,

Hogy mért szűk hótól az utcza

S koromáronál a lytik . . .

Mert ha ezt az állapotot,

Még sokáig tűrjük el, —

Ugy lenyom a rendtelenség —

Hogy sohasem állunk fel.

Szerkesztő ur, — mégis furcsa,

Tudja okát a manó,

Egy időtől, hogy önknek —

Ugy a hogy van, minden jó!

Alig, ha én jól nem sejttem

Hol feneklik a bibi, —

Rózsás a kedv, tánczra készül

Önök között nagy s kiesi.

Ezért nem mártják a tollat

Ma fekete tintába

Lilla színű minden csöppe . . .

Értjük . . . Hja de hiába!

Még a vén redont is kacag . . .

Mennyit ütték rossz falát —

S ime hétfőn örömkben

Kirugják az oldalát.

No hát jól van szerkesztő ur,

Legyen béke, bocsánat,

Ugy is, így a tánczra készen,

Rosszul állna a harag . . .

Hanem aztán kedden reggel,

Ha már nyakig bomlanak

Nehogy kazenjammerükben

Fűt-fűt össze szidjanak!

Máskülömben szerkesztő ur . . .

De tán még is hallgatok . . .

A többiről majd a bálon . . .

Szerkesztő ur! Jó napot!

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, február 23.

— A nagy hadgyakorlatok. Budapestről vesszük a hírt, hogy az idén a nagy hadgyakorlatok az erdélyi részeken Bánfi-Hunyad környékén lesznek a király jelenlétében. A főhadi szállás Bánfi-Hunyadon lesz. Ez alkalommal a király Kolozsvárt is meg fogja látogatni.

— Az „Itthon” bálányai részére a virágcsokrokat Zobázt Ferencz műkertész állítja össze kiváló gondnal és ízléssel. A szép csokrok hétfőn láthatók lesznek a Zobázt Ferencz főtéri üzletében.

— Táncrendek és rendezői jelvények rendkívül izlésesek és csinosak lesznek az „Itthon” bálon. Mind a táncrend kolozsvári készítmény s így az „Itthon” eltér attól a szokástól, hogy a külföldet gazdagítsa a bál jelvények árával. A jelvények és táncrendeket Kolozsvár két fiatal és jeles polgára készíti; Fratta Géza arany-műves és metsző és Vizi Endre kitűnő mechanikus. Főleg a táncrendek kellemesen fogják meglepni az „Itthon” bálon megjelenő hölgy közönséget. A minden tekintetben eredeti kiállítású táncrendek nyomdai részét Ajtai K. Albert műnyomdája sok csinnal állította ki.

— Az új pénzintézet és az „Itthon”. A nem rég alakult „Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank” részvénytársaság igazgatósága ma egy szép és dicséretre érdemes ténynyel bizonyította be azt, hogy nemcsak a pénzpiacz helyzetének javításán kíván munkálni, hanem részt kér magának a kulturális czélok támogatásából is. — Az új pénzintézet ugyanis az első Kolozsvárt, a mely nemcsak meghallotta az „Itthon” hívó szavát, hanem tekintélyes összeggel sietett a kör nemesei céljait előmozdítani. Ma délelőtt nyújtották át ugyanis az intézet igazgatóságának az Itthon-bálra szóló tiszteletjegyet, a melyet köszönettel elfogadva, azzal viszonozott hogy azonnal Ötven forintot utalványozott ki körünk részére. A nemcs úgy lelkes támogatásáért fogadja a derék intézet e helyen is halás köszönetünket.

— Bevont zászlók. Említettük a napokban, hogy a kaszárnyákra és katonai irodákra kitétték volt Albrecht főherceg halála alkalmából a gyászlobogókat és nemokára be is vonták. A zászlókat pedig azért vonták be, mert kaszárnyákra csak akkor szabad gyászlobogót tűzni, ha az uralkodó, vagy az uralkodó neje hal meg.

— Meghívó. A menza 100-as bizottság ig. tisztelt tagjai hétfőn, febr. 25-én este 5 órakor az E. K.-ben tartandó gyűlésre meghívjuk. Tárgy: a menza-estély és a rendezőbizottság tisztikarának megválasztása. Krenner M. elnök, Kozma Endre, titkár.

— A mensa-émléklapja, melyet egyetemi hölgyek adnak ki a diák-asztal javára s mely a f. é. márczius hó 2-án tartandó Menza-estélyen fog árutatni a programmal együtt, már eddig is irtak a következő hölgyek: Abt, Balint, Cserép, Davida, Kisler, Fabinyi, Ferenczi, Finály, Halász, Hoór, Jenei, Kiss, Lukács, Márton, Pecz, Piszatory, Schuller, Szabó K. Szamosi, Szász, Ferenczi, Tóth, Udránszky né ő nagyságáék. Kérem a hölgyeket, a kik kéziratukat megígérték, de eddig még be nem küldték valamint mind egyiket, a kik részt akarnak venni, soraikat hozzám holnap vasárnap legkésőbb hétfő reggelig beküldeni szíveskedjenek. Széchyné Lorencz Józephine.

— A Mária Dorothea táncszestélyét rendező bizottság hétfőn délután 5 órakor a felsőbb leányiskolában értekezletet tart, az estély kiadásainak és bevételeinek elszámolása ügyében. A bál tisztza jövedelme körül-belül 900 forint.

— Virág-bazár. A rendes virágbazár, melyet a növegyet szokott minden márcziusban rendezni, most is megtartatik a redouteban márczius első napjaiban. A bazár most is sorsolással végződik, a melyre már is sok tárgyat ajándékoztak. A naponta tartandó koncertek bizonyára sok közönséget vonzanak a virágodba. A rendezőség élén gr. Eszterházy Jánosné áll.

— Farsang. Kolozsvárt, 1895. márcz. hó 10-én vasárnap az „Ujvilág”-ban zárt-körű házi táncmulatságot rendeznek Schildkraut Izsák rendező, Berla Sámuel pénztárnok. A tisztza jövedelem a Tótfalusi Kiss Miklós síremlékének felállítására javára adatik. Az első négyest megelőzőleg a rendező egy felolvasást fog tartani, melyben Tótfalusi Kiss Miklós érdemeiről is meg fog emlékezni.

— Lábszánkázás lesz vasárnap, hétfőn és kedden d. u. fél 2 órakor a Törökvaság Nádasmenti oldalától eltérülő dombokon. E száánkázásról Hangay Oktáv tollából lapunk hétfői számában egy érdekesen megírt tárcza cikket közlünk.

— A közúti vasut és a hó. A napokban megemlítettük, hogy a kolozsvári közúti vasut igazgatósága beadványt adott a tanácsához, melyben késsnek nyilatkozik arra, hogy a vasut vonal mentén eső utcákon felgyűlt havat kihordatja, ha a város a megfelelő segéd-erőt rendelkezésére hocsátja. Tegnap a polgármester megbízásából egy rendőrbiztos jelent meg a vasut igazgatóság irodájában, s a polgármester nevében felhívta az igazgató, hogy a vasuttestről letakarított havat azonnal szállítsa el. A vasut igazgatósága ebből a hivatalos üzenetből azt következteti, hogy a tanács nem kívánja igénybe venni a közúti vasut azon ajánlatát, hogy a vasut mentén eső utcákon összegyűlt összes havat kihordatja, hanem csak a pályatestre letakarított havat akarja elhordatni. Ennek következtében a vasut igazgatóság csak is a pályatestről letakarított havat viteti el, a mihez ma már hozzá is fogtak. Azt hiszik, a tanács nem jart el helyesen mikor a közúti vasut előzőleg ajánlatát nem fogadta el, ezzel azt

idezi elő, hogy most már csak egy kis része a felgyűlt hónap fog az utcákról eltávolítani, holott a vasut igazgatóság az összes hó kiszállítására vállalkozott.

— **Telefon panaszok** ügyében az „Ellenzék” csütörtöki számában közzétett panaszra a kolozsvári posta és távírda igazgatótól levelet vettünk, melyben kifejti, hogy a felmerülő panaszok hivatalos megvizsgálása és a hibás közlegek esetleges kérdése vonásaitól nem kíván elzárkózni, de ez csakis az idő, állomás és a panasz nemének pontos mellett konkrét esetekben beadott panaszok esetén történhetik. Azért kéri a panaszosokat arra figyelemztetni, hogy fenti értelemben felszerelendő felszámolásait nyomban az azokra okot szolgáltató eset után hozzák tudomásra, hogy aként alkalom nyílik a vizsgálatot gyorsan s erélylyel keresztül vinni s a bajt megfelelő uton orvosolni. A telefon előfizetőket tehát kérjük panaszait az értelemben összeállítani.

— **Színház.** Tegnap üdvöskét adtak a színházban. A rég nem adott operette szép közönséget vonzott a színházba. A darab szép énekeszeit, melyeket Vádnai Vilma asszony és Hada Sándor pompásan reprodukáltak — élénken megtapsolták. Az előadás ensemblesje jó és összevágó volt, a mi nagyban hozzájárult az előadás sikeréhez.

— **A Március 15-iki ünnepélyeket** rendező bizottság holnap az-az vasárnap délután 4-órakor az „Ellenzék” szerkesztőségében ülést tart. Kérnek a tagok pontosan megjelenni.

— **A mensa-academica estélyére**, mely március hó 2-án a Redouteban fog lezajlani, lázasan folynak az előkészületek. A bizottság a maga részéről mindent elkövet, hogy az estély a mensa tőkéjét minél inkább növelje és a főszűt arra fekteti, hogy a mulatság felszelen egyszerűsége jó emlékek töltse el a résztvevő közönséget az estély iránt és ez könnyen magyarázható meg abból a rokonszenzből, melylyel a közönség az egész menza mozgalmat fogadta és támogatja. Erős a remény, hogy a bizottság ezen hitének alapja erősen reális.

— **A budai honvéd szobor.** Zala György honvédszobornak kisebbített mintája látható Kolozsváron Püspöki főtéri kereskedő kirakataiban. A 70 cm. magas szobor a kolozsvári orsz. ereikye muzeum utján 50 frtért 5 frtos havi résztelek mellett is meg szereshető. A szobor szabadizsnek kiválóan alkalmas.

— **Az ev. ref. kollegiumnak** az építési alap javára feltűztettek: Báró Györfy Géza (jegymegváltás 10 frt, Ferenczi Miklós 5 frt, Mihály 5 frt, Hegedűs Sándor orsz. képviselő 10 frt, Demeter Béla 4 frt, Demeter Károlyné 1 frt, Barabás Ferenczné 1 frt, Baló Ödön 1 frt, Özv. Vinkler Frigyesné 6 frt, Scheffer András 5 frt, Dr. Ember Bogdán 2 frt, Vég Bertalan 2 frt, Fain Emánuel 50 kr, Domokos Antal 5 frt, Koleszár Sándor 1 frt, K. B. 50 kr, Albach Géza 5 frt, X. Y. 50 kr, Bülbüny József 10 frt, Csiki Mihály 5 frt, Szász Domokos 5 frt, gr. Teleki Miklós 5 frt, gr. Teleki László 5 frt, Gombos Antal 1 frt, Versényi Gábor 1 frt, Id. Zeyk József 10 frt, L. F. 50 kr, Dorka 50 kr, Kovács Ödön 50 kr, X. Y. 50 kr, Gerély Márton 1 frt, lovag. Alt Ottó Hory Béla 1 frt, Sutoris Albert 4 frt, Schwarcz Adolf 5 frt, Dr. Goth Manó 2 frt, N. M. 50 kr, Libicezy Katalin 50 kr, Aszlán János 50 kr, Taub Nathán 1 frt, Molnár Károly 50 kr, Tarkányi György 1 frt, Schilling Rudolf 10 frt, Bokros Béla 5 frt, Kis Sándor 1 frt, Somodi István 1 frt, Grünvald Lipót 2 frt, Magyary Mihály 5 frt, Biró Gyuláné 1 frt, Gyarmathy Miklós 5 frt, Haraszty Jenő 1 frt, Kserfer István 50 kr, Nagy Károly 5 frt, Tauffer Géza 1 frt 50 kr, Fabinyi Rudolf 50 kr, X. 1 frt, Dr. Gergely Sámuel 2 frt, Zrihovszky Viktor 50 kr, N. M. 50 kr, Demeter Károly 50 kr, Fodor Ferenc 2 frt, Gyárfás Albert (Betlehem) 2 frt, Kiss Ernő 1 frt, Dr. Bartha János 2 frt, Felszegi Ádám (M. Földvár) Gombos és Stupjár 40 kr, Keul Sárolda 3 frt, dr. Löte József 5 frt, dr. Borcsa Mihály 3 frt, Fogadják adományáikért az ev. ref. kollegium ifjúsága nevében köszönetünket. K o v á c s Dezső, r. b. elnök. L á n c z y Béla r. b. pénztárnok.

— **Elfogott merénylő** A Károlyipalotában elkövetett rablóátadás tettesét — mint azt tegnap már táviratilag jelentettük — sikerült kinyomozni s letartóztatni. A rendőrség erőlyesen nyomozott tovább s ernyedetlen munkásságot alig negyvennyolc óra múlva már siker koronázta. Midőn ugyanis a rendőrség a Károlyipalotában a rablóátadás után a helyszíni szemlét megtartotta, tisztában volt vele, hogy a tettes csak oly egyén lehetett, a ki a házban teljes ismerős volt. Ezt a föltevést támogatták az Újházi ékszerész és segédje Kovács Szigfrid által előadott tények is. A rendőrség a helyszíni szemle alkalmával mindjárt abban a nézetben volt, hogy a tettes alkalmasint vagy szolgálatban volt a grófnénál vagy pedig ismerőse valamelyik szolgának. A gyanu már ekkor bizonyos Jurkovits Norbert nevű fiatal emberre irányult, a kinek nagyatya kapus volt a palotában. Mintán pedig a további nyomozás során az is megállapíthatott, hogy Jurkovitsnak jelenlegi tartózkodási helye Székességhárván, tegnap délután két defektist küldtek oda, a kik már esti 9 órakor jelentették sürgönyileg, hogy a tettest Jurkovics személyében elfogták s nála több, a grófnétól elloptott tárgyakat találtak, melyeket magával vitt s egyuttal tudatták azt is, hogy a rabló töredelmes vallomást is tett. Végül azt jelentették, hogy a tettest reggelre magukkal hozzák a fővárosba.

— **Jókai üdvözlése.** A pápai Jókai-kör, Jókai Mór koszorús költőnek, a körnek védnökét 70 éves születési évfordulójára alkalmából, f. hó 19-én szintén üdvözölte. Dr. Fenyvessy Ferenc, a Jókai-kör elnöke a következő üdvözlő táviratot küldte Jókaihoz: „A pápai Jókai-kör, mely néven ez első az országban, hódolattal üdvözlő mesterét, védnökét születése hetvenedik évfordulóján.”

— **Eredeti tudósítás.** Az Abauj-Kassai Közlöny a következő, mindenesetre eredeti módon ad hirt az uralkodó házát Albrecht öherczeg olhunytával ért családi gyászról:

Albrecht főherczeg meghalt.
Ő felsége gyászol.
A hadsereg gyászol.
Ő felsége a mienk.
A hadsereg a mienk.
Részv veszünk a gyászban.
Bár Albrecht főherczeg nem volt a mienk.

— **Oláh kulturegyet akezioja.** A nagy-szebeni „Asociatiunea Transilvianae” választmánya közlelőbről Moldován g. kath. vikárius elnöklele alatt ülést tartott, melyben egyhangulag elhatározták, hogy közlelőbről megindítják egy oláh enciklopédia kiadását s annak szerkesztésével dr. Diaconovich Kornél bízza meg. Kimondották azt is, hogy a társulat folyó iratát a Transilvianát, melyet eddigél 900 példányban nyomtak, 1200 példányban fogják nzentul kiadni. Elhatározták azt, hogy azon szubvenzió terhére, melyet a bukaresti „Transilvania” nevű egyesülettől kapnak, két iparos tanuló számára alapítvány pályázatot irnak ki. Azt hiszik, hogy a többi oláh egyesületek is helyesen tennék, ha a nagy politika helyett tisztán kulturális ügyekkel foglalkoznának, mint teszi az itt említett egyesület. Több haszon lenne benne.

— **Székelyfalu Budapest mellett.** Igen érdekes és a hazai ipar fejlesztésében fontos eszmét akar megvalósítani Margitay Dezső ismert író. Rákosszentmihályon tudvalevőleg egy nyaraló-telep létesül, mely most — ha Margitay terve megvalósul — teljesen székelyfalu mintájára épülne fel. A munka mind Székelyföldön készülne, úgy hogy a házakat itt csak össze kellene állítani. De nemcsak a házak külsejét, hanem a lakás belső berendezését, a bútort, edényeket stb. mint székely házipar szolgáltatná. Már eddig több telek tulajdonos kijelentette, hogy családok fel fogják vándorolni Székelyföldre utazik.

— **Formosa veszedelme.** A Reuter-ügynökség jelenti Honkongból: A veszélyes helyzet következtében igen sokan hagyják el Formosát. Egy kereskedelmi hajó jelenti, hogy Formosa közelében egy japán hajóraj cirákl. A Reuter-ügynökségnek jelentik Honkongból: Formosa szigetén a takasi erőd löporraktára a légbe repült. 2000 ember életét veszítette.

— **A hajkihullást** megakadályozni és a kihullott haj helyébe új hajzatot növesztetni; képezi nagyon sok ember legfőbb vágyát. A hol a hajgyökök már végképp kiháltak, ott minden erre vonatkozó törekvés hiába való, a hol azonban ez az eset még nem állott be, ott nemcsak a hajkihullás megakadályozására, hanem új hajzat növesztésére is biztos szerül ajánlható Fairch dr. orvosfele svájci hajelixir, melynek hatásait kezességet vállal. Kapható Török József gyógyszerésznél, Budapest, király-utca 12. sz. a és Burger Frigyes drogua kereskedőnél Kolozsvárott.

— **Primadonna és rablóvezér.** Egy amerikai újság írja ezt a mulatató szatírárt. Egy foglyul ejtett hölgy s egy rablóvezér között folyik a párbeszéd.

— **Ön azt állítja**, hogy ön a hirs Squallkina. Jó, bizonyítsa be s mi szabadon bocsátjuk. Senki se mondhesse rólam, hogy udvariatlan voltam egy nagy énekesnő iránt. Ez minden baditiszkas ellenére volna...

— **De hogy bizonyítsam?**
— Nos hát énekeljen valamit.
— Micsoda? Énekeljek? Ebben a szűk helyiségben? Toilette, virág, tapsok nélkül.
— A mikor a pénztárban egy állér sincsen. Soha! Soha!

— **Uraim (szól a rabló társaihoz fordulva)** ö nagysága igazat mondott. Nem lehet más, mint Skuallkina. Kisérjek a legközelebbi állomásig s bocsássak szabadon.

— **Hárem-forradalom.** A kínai császár megszokította a szóbeliséget három-hölgyeivel és hivatalos lapja által erőlyesen utasította feleségeit, hogy: 1. A kínai udvar családi tradícióit és szabályrendeletei józanak és szigorúak. Ennek következtében 2) A háremhölgyek ne avatkoznak az állam és a politika ügyeibe. 3. Mondjanak le a fényűzésükről. Ugy legyen, teszi hozzá a hivatalos lap utolsó mondat. A háremhölgyek erre összesugtak, letették puderos pamacsait és azt válaszolták: 1. A kínai udvari család tradíciói józanak és szigorúak. 2. Ha a háremhölgyek nem avatkoznak a politikába és 3. ha lemondanak a fényűzésről, ruháról és ékszerekről, akkor ugyan 4. mivel foglalkozzanak tulajdonképp?

— **A legeslegujabb martír.** A mint a „Tribuna” írja, a dézsi törvényszék Inga Konstantin gör. kel. lelkész a magyar állam elleni igazgatás miatt egy havi börtönről

s 100 frt pénzbüntetésre ítélt. — Ugyancsak a „Tribuna” szerint Olberg gyulafehérvári vizsgálóbíró már több nap óta Tür községben tartózkodik, hogy a Pop Pakurár János gör. kel. lelkész ellen igazgatás miatt emelt vádban a vizsgálatot vezesse. A tanuk egész serege meg van idézve. A feljelentő a balázsfalvi gör. kat. esperes.

Az „Ellenzék” panaszkönyve.

Az „Ellenzék” csütörtöki számában olvastam a telefon-ügyben egy nyílt levelet Baróti igazgató urhoz czimezve, melyben a telefon rossz kezelése miatti panaszoknak adnak hangot. Reá kívánok mutatni arra, hogy hol a hiba a telefon-hálózat körül. Ugyanis, már hetek óta Kardos, posta és távírda-elnök a telefon-központ vezetésétől el vonta az összes eddig ottan volt és betanult kezelőket és azóta a telefonáll ingyenes tisztelbeli gyakornokokkal tölti be a fontos állomást, felváltva vannak nők és férfiak, mindennap más, ép úgy, a hogy ez ingyenes gyakornokokat alkalmazni lehet. Ezek teljesen laikus egyének, a kiknek fogalmuk sincs sem a telefonhoz, sem a kezeléshez, egyszerűen megmutogatják nekik, hogyan eszközöljék a kapcsolást és megkezdik működtetésüket.

Innen van az, hogy a telefon-központ sem nem jelentkezik pontosan, sem nem kapcsol szakszerűen, sem nem kapcsol rendszeresen, ha valakivel megtette az összekötést, óra számra kell várni, a mig azt ismét szét választja, legtöbb esetben a közeli szomszéd állomást kénytelen az ember idővesztéssel és fáradsággal felkeresni s itt kéri a szétválasztást.

Igy igyekszik a főnök a telefon használatánál rossz kiszolgálással kedveskedni az előfizetőknek, a kiknek ma már a telefon nem hasznos és nélkülözhetetlen, hanem egy folyton bosszantó és kellemetlenséget okozó használatatlan drágaság.

Igen ajánlanám ilyen értelemben felhívni az igazgatóság figyelmét és követelni, hogy rendszeres fizetése s gyakorlott erőket, kik állandóan szolgálhatják a telefon-állomást, alkalmaztasson.

Hirschfeld Sándor.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti táviratai.)

A függetlenségi és 48-as párt értekezlete.

Budapest, febr. 23.

Az országos függetlenségi és 48-as párt tegnap este nagy érdeklődés mellett majdnem az összes párttagok jelenlétében lefolyt fontos értekezlet tartott, mely este kilencz óráig tartott.

Az értekezleten Kapotsffy Jenő újból benyújtotta a pártszervezkedésre vonatkozó multokori indítványát.

Isaak Dezső a pártszervezkedésre vonatkozólag egy másik indítványt nyújtott be, mely szerint a kormány-nak nyíltan hangoztatott ama törekvésével szemben, hogy a 67-es alapon álló pártokat egyesítve: a függetlenségi és 48-as pártnak kötelessége állást foglalni, s létének érdekében áll országsszerte szervezkedni.

Ebből kifolyólag szükségesnek tartja kimondani, hogy csak az lehet a pártnak tagja, a ki párt-programjának alapjául szolgáló 48-diki törvények elveit hiven ragaszkodik, s a párt határozatai ellen állást nem foglal.

Mindezeknél fogva indítványozza egy bizottság megválasztását, mely köteles legyen minden nagyobb fontosságú ügyben a pártkör határozatát kikérni.

Isaak Dezső kijelenti, hogy nézete szerint ezen bizottság-nak elnöke más nem lehet mint a párt elnöke.

Ugron Gábor kijelenti, hogy Isaak indítványát nem fogadja el.

Az ellenzéki szellem a parlamentben és az országban nagyon meggyöngült, s ezt a mai hazafiatlan kormány-nal szemben föl kell kelteni.

Távol áll tőle minden személyes célzás, de úgy hiszi egy ember tehetsége egy pártnak összes feladatait nem teljesítheti.

Mindenhol minden bizottság maga választja a maga elnökét.

Pártolja Kapotsffy indítványát.

Helfy Ignác Isaak javaslatát pártolja.

Haviár Dániel szemére veti a Kapotsffy indítvány pártolójának, hogy a szervezkedési akciót nem kezdték olyan

őszinteséggel és nyíltsággal, minőt a párt érdeke meg kívánt volna.

Kapotsffy indítványa diktatúrát képez, melyhez nem járulhat.

Lukács Gyula kijelenti, hogy a pártegység megbontására nem nyújt segédkezet s tartózkodik a szavazástól.

Revitzky Károly Kapotsffy indítványát pártolja.

Olay Lajos a párt összes belső viszálykodásának egyetlen okául Polónyi Gézát mondja.

Felkéri Polónyt, hogy bár a parlamentben legyen hasznára tehetségével a pártnak, de a klubtól maradjon távol.

Polónyi Géza kijelenti, hogy ő, ki mindig alávetette magát a párt határozatainak, fölőlesgesnek tartja a védekezést.

Kemény Pál kimondatni kívánja, párthatározatilag, hogy a párt az egyházpolitikai törvények végrehajtását sürgetni fogja.

Ez indítványt nagy többséggel elfogadták.

Kolozsvári Kiss István nagy derűtség közt indítványozza, hogy Kapotsffy és Isaak indítványát tegyék kalapba, s a melyiket kihúzzák, azt jelentsék ki elfogadottnak.

Kapotsffy indítványát megmódosítja oly formán, hogy a megválasztandó bizottság a pártnak időről-időre jelentést téve, annak utasítását kikéri.

A bizottság neve intező bizottság legyen.

Felszólaltak még Papp Elek, Verness József, Müller Lajos, Nánássy és Komjáthy Béla Isaak indítványa mellett, Babó Emil pedig Kapotsffy indítványa mellett.

Justh Gyula elnök a vitát bezárván, kijelenti, hogy ő Isaak Dezső indítványát pártolja.

Ugron Ákos megtámadta Justh Gyulát, hogy az elnöki székből korteskedik.

Ebből nagy szóváltás keletkezett, mi nagyon kellemetlenül hatott az értekezlet tagjaira.

E kellemetlen incidens után Justh Gyula elnök szavazást rendelt el. A szavazás eredménye a következő:

Kapotsffy indítványát 42 szóval 35 ellenében elfogadták.

Justh Gyula kihirdetvén a szavazás eredményét, kijelentette, hogy lefogja vonni magára nézve a konzekvenciát és az elnöki széket elhagyva, párthíveivel együtt kivonult a teremből.

A teremben maradtak folytatták a tanácskozást Bartha Miklós elnöklele alatt, ki azon reményének adott kifejezést, hogy Justh Gyula elnök nem fogja véglegesnek tartani elhatározását és megmarad a pártelnöki székében.

Ezután megválasztották a szervező bizottságha: Justh Gyulát, Bartha Miklóst, Ugron Gábort, Kun Miklóst, Babó Emilt, Polónyi Gézát, Meszlényi Lajost, Visontai Somát, Sima Ferenczet, Pap Eleket és Szinay Gyulát.

Az intező bizottság elnöke: Ugron Gábor.

Jegyzője: Babó Emil.

Országgyűlés.

Budapest, febr. 23.

A képviselőház mai ülésén Zelenyák néppárti képviselő szólalt fel először a függetlenségi párt gnyos közbekialtásai között.

Védelmezte a néppártot.

Tiltakozott az ellen, hogy pártját önjöngőnek, népámitónak nevezzék.

Ugy van, kiálták mindenfelől.

Eötvös Károly nem szavazza meg a költségvetést.

Keményen neki megy Zelenyáknak és a néppártnak.

Szerinte a néppárt azok kebeléből indult ki, kik mindig Bécs felé kacsintanak.

Bánffy Dezső báró polemizált a szónokkal.

Sajnálja, hogy a fuzió nem sikerült, de a kormány és pártja egyedül is elég erős célja megvalósítására.

Babó Emil, Kovács József és Pongrácz Lajos beszéltek még a javaslat ellen.

Végtárgyalás a Berde-ügyben.

Budapest, febr. 23.

Berde Béla és érdektársai ellen folyamatba tett családi és hamisítási bűnpörben a

végtárgyalás február 25-én reggel veszi kezdetét a helyi kir. törvényszéknél. A végtárgyalás iránt rendkívül nagy érdeklődés nyilvánul.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvárt, 1895. vasárnap február hó 24-én.

Délután:

CHARITAS.

Este:

RIP VAN WINKLE.

Felolós szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadó lapulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR. *)

NYILATKOZAT.

Folyó hó 21-én bemenne a Főtéren levő „Európa”-kavéházba, keresve egy vidéki urat üzleti ügyek elintézésé végett.

Meglepetésemre kavéház-tulajdonos Kikaker Boldizsár a szavak kíséretében: „tekerő zsidó, ki innen!” — rivalya reám — hátulról galléron fogott. — Védelmezvén magam, adósa nem maradtam, mert sima arczára két poffot adtam.

Midőn a nyilvánosság elé hozom ez ügyet, a n. é. közönség bírálatára bizva — kérdem: Illik-e, jogosult-e nevezett arra, hogy egy tisztességes egyént, ha arra az okot nem szolgáltat, nyilvános helyről kiutasítson?

HIRSCH D., kereskedelmi ügynök.

Az 1895. márczius hó 1-én tartandó húzásokhoz:

1864-es állami sorsjegyek és igérvények,

Magy. vöröskereszt sorsjegyek, Babilika sorsjegyek,

Bécs városi sorsjegyek és igérvények napi árfolyam szerint kaphatók a

Magyar Leszámitoló és Pénzváltó-Bank

erdélyrészi fióksztálya banküzletében, Kolozsvárt, Belközép-utca 8. szám. 3-3

Tavaszi táncztanfolyam.

Alőírott midőn tisztelettel tudatom a nagy ur közönséggel, miszerint folyó évi márczius hó 1-én tanfolyamomat megnyitom, egyszersmind a táncoktatás új követelményeit szem előtt tartva, ideénemet 2 hónapra nyújtom, melynek első két hetében az u. n. Svéd tornát, melynek minden része estetikusan a tánczemek kiviteléhez vezet, 3 hétig az ismert közönséges tánczemeket és a fentmaradt 3 hétig különböző művelt nemzetek szokásait és tánczemait tanítom.

Tandij havonként 6 forint.

Bejelentések vagy beiratások minden időben eszközöltetnek Csiky Mihály ur főtéri üzletében, vagy Nagymalom-utca 7. számú lakásomon.

Tisztelettel

MAJOR JÓZSEF,

okl. táncztanító.

Boscovitz A. Kolozsvárt,

Ausztria-Magyarország leprégibb szak-látszerése, feltűnő leszállított árjegyzék mellett

ajánl

1 darab színházi látszóvet, eddig 8 frt, most csak 4 frtért.

1 „ kettős távszóvet, színház és tábor számára, eddig 20 frt, most 10 frtért.

1 „ kitűnő távszóvet, ezeltől 12 frt, most csak 7 frtért.

1 „ arany szemüveget szűfoglalattal nélkül eddig 7 frt, most 5 frtért.

1 „ fém- uti légröröt, eddig 8 frt, most csak 5 frtért.

1 „ czvikkert, szemüveget vagy lorgnont, eddig 3 frt, most 1 frt 60 krért.

1 „ közönséges szemüveg, eddig 1 frt most 60 krért.

Különféle héymérot 25 krtól feljebb.

☞ Javítások és becserélések pontosan eszközöltetnek. ☞

☞ Továbbá készletben vannak legfinomabb diszárak, ék- és drága müvek, valódi strucc-toll-legyek, angol kék és olók, selyem és gyapot esernyők, legfinomabb illatszerek, bőrárak stb. stb. mint leszállított áron.

Mély tisztelettel,

BOSCOVITZ A. látszerész.

☞ Kolozsvárt, hiduteza, 4. szám. ☞

Figyelemztetés. Látszerész-cikkkel állítólag tölem kiüldött házálók Deesen, Szamosujvárt, Szászrégenben, nem hitelt érdemlők.

☞ Különösen figyelembe ajánlom az egyetemi hallgatóknak, tanároknak, akadémiái fiataloknak és katona-tiszteknek, hogy nekik a megszabott árból 10% leengedést adok. 12-12

*) E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank részvénytársaság

(Főter 2. szám.)

1.200.000 korona teljesen befizetett alaptőkével.
(Alakult 1894. évi december hó 23-án a régibb pénzintézetek egyesüléséből és a Pesti Hazai Első Takarékpénztár hozzájárulásával.)

A társaság üzletkörét képezi:

92. (5—5)

- A) Pénzneknek kamatozás végett való elfogadása:
1. betéti könyvekre,
 2. pénztárjegyekre,
 3. folyó számlára.
- B) Zálogköcsönök adása és vétele értékpapírokra, arany- és ezüstpénzekre és ingóságokra.
- C) Váltók, utalványok és egyéb jelzálogilag, vagy más módon biztosított követelések leszámítása és visszleszámítása.
- D) Értékpapírok, arany- és ezüstpénzek vásárlása és eladása saját és idegen rővársra. Pénzváltói üzletek folytatása.

Kolozsvárt, február 4. 1895.

- E) Folyó számla és nyílt hitelek engedélyezése fedezet mellett.
- F) Állami és egyéb nyilvános kölcsönökben való részvétel.
- G) Kölcsönök adása:
- a) telekkönyvezett ingatlanokra;
 - b) törvényhozási, kormányi, illetve hatósági jóváhagyás mellett lekötött országos, törvényhatósági vagy községi javadalmak és jövedelmekre;
 - c) közhasznú művek vagy munkálatok keresztültvitelére, törvény által biztosított elsőbbségi jog vagy állam jóállás, vagy a behajtásnak az állam, illetve hatóság által való biztosítása mellett.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Kolozsvármegye és Kolozsvár szab. kir. város főispánjától.
Sz. 162—1895.

125. (3—3)

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bízott Kolozsvár sz. kir. város monostori kerületében ujonnan rendszeresített s 500 frt évi fizetéssel javadalmazott **kerületi orvosi állásra** ezennel pályázatot hirdetek, s felhívom mindazokat, kik ezen kinevezés útján betöltendő állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 9. §-ában elírt minősítést igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványokat hozzám **folyó évi márczius hó 10-éig** annyival is inkább adják be, mert a később érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Megjegyezni kívánom, hogy a városi szervezési szabályrendelet 228. §-a értelmében a kerületi orvosok saját kerületükben tartoznak állandóan lakni.

Kolozsvárt, 1895. évi február hó 12-én.

Gróf Beldi,
főispán.

Vörös lóhere,

arankamentes vetőmag, 50 kiló 36 forint; 5 kiló 4 forint.

Takarmány-répa,

olajbogyó alakú, sárga, óriás; 50 kiló 15 forint, 5 kiló 2 forint.

Szent-Királyi Árpádnál

Szekely-Udvarhelyen.

17. (8—52)

Külső-magyar-utca 37. házszám alatt
(napson)

3 szoba, konyha, kamara,

a Szamosig nyúló kerttel együtt

ez évi április hó 1-től kezdve

bérbe adé.

A lakás péküzlet vagy kereskedés céljaira
is alkalmas.

114. (4—4)

OLCSÓBB A VÉGELADÁSNÁL.

Az idény előhaladtáért

ősz- és téli árú

gyári áron alól adatnak el.

MESKÓI.

főter 19. sz.

Gyermek ruhák, női blousok

nagy választékban, leszállított árban.

73. (6—10)

Haszonbérleti hirdetmény.

A nagy-enyedi ev. ref. Bethlen-főiskola vingárdi 850 hold területű jószágát évi 4200 frt kikiáltási árral 12 évi bérleti időközre — 1896. márczius hó 1-től 1908. február hó 29-ig terjedő időre — nyilvános árverés útján haszonbérbe adja.

Az árverés **folyó évi márczius hó 5-én d. e. 11 órakor** fog megtartatni Nagy-Enyeden, a főiskola jog és jószágigazgatósági irodájában, hol az árverési feltételek megelőzőleg is a hivatalos órák alatt betekintheők.

Bádatpénzül a kikiáltási ár 20%-ka teendő le készpénzben vagy óvadékképes értékpapírokban. Zárt ajánlatok az árverés napjáig (márczius 5. d. e. 11 óráig) beadandók, melyekhez a 20% bádatpénz szintén csatolandó.

Megjegyeztetik, hogy a leendő bérelőnek házi szükségleteire 5 hold átlag 15 éves sarj-erdő fog évenként adni.

Nagy-Enyeden, 1895. február hó 3-án.

94. (3—3)

A Bethlen-főiskola jog- és
jószágigazgatósága.

Dr. FAIRCH FELIX-féle svájci haj-elixir.

A svájci haj-elixir

a haj- és szakálnővesztés előmozdítására és a hajkihullás ellen fogalomba hozott szerek közt a legelső helyet foglalja el.

A svájci haj-elixir nem bir ugyan azon mesebeli tulajdonsággal, miszerint ott növeszsen haját, hol a hajgyökök már végkép kihaltak (mert ilyen szer nem létezik, ha mindjárt az újságokban ilyen roszhiszeműleg sokan kínálgatnak.) Azonban tény és ezért feltétlen kezeskedtetik, hogy a svájci haj-elixir használatától hajkihullás 8—10 nap alatt teljesen megszűnik és további használat után a kihullott szálak helyébe okvetlen újak nőnek. Szóval, nagy mértékben segíti elő a hajnövést. A miről mindenki, a ki a használati utasításhoz alkalmazkodik, rövid idő alatt nagy örömeire saját szemével fog meggyőződni. A svájci haj-elixir, mely teljesen ártalmatlan alpesi növényrészekből lesz előállítva, tápláló ereje által oly annyira termékenyíti a hajgyököket, hogy ott, a hol azok még végkép ki nem veszték, okvetlen új életre kelnek és szép új haját fejlesztenek. Tápláló és éltető ereje által megátalja az őszülést és a hajzatnak késő korig természetes ifjú úde fényt ad.

Bámulatos gyorsan mozdítja elő a

bajusz- és szakál-növést,

Használat előtt.

Használat után.

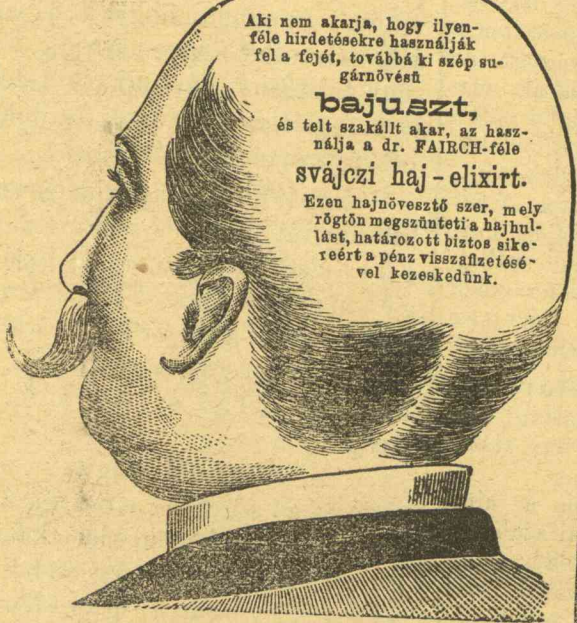
nyilatkozat bizonyítja.

Biztos hatásért a pénz visszafizetése mellett kezeskedtetik.

Ára: Egy doboz 1 frt 20 kr. Egy dupla nagy doboz 2 frt. — Kapható Budapesten TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél.

Kolozsvárt: BURGER FRIGYES ur drogueriájában (főter.)

Vidéki megrendelések postán kívánatra titoktartás mellett eszközöltetnek.

Aki nem akarja, hogy ilyenféle hirdetésekre használják fel a fejét, továbbá ki szép sügarnővést

bajuszt, és telt szakált akar, az használja a dr. FAIRCH-féle svájci haj-elixirt.

Ezen hajnövesztő szer, mely rögtön megmozdítja a hajhullást, határozott biztos sikert a pénz visszafizetésevel kezeskedünk.

OROSZ SZÉPÍTŐ KÜLÖNLEGES SÉGEK

Orosz császári udvari szállító Moszkva.

88. (6—20)

„Vénus crême” bőr konzerváló szer. Kitűnő, teljesen ártalmatlan cosmeticum, kiváltképpen hasznos a bőr zsírfénye és érdessége ellen; a bőrt vakító fehérré varázsolja, a ráncok és redők képződését megakadályozza és megővja az arczsín fiatalos frissességét. A „Vénus crême” nem tartalmaz semmi zsírmű anyagot, azért soha sem avasodik s az év és nap bármely szakában minden ártalom nélkül alkalmazható. A t. közönséget saját érdekében kérjük, hogy az itt levő védjegyre szigorúan figyeljen. — Ára 2 frt.

„Eugenie” folyópép mirtus-virágokból, a virágzó, úde arczsín állandó megőzésére. Ugy az arcznak és nyaknak, mint kéznek és karoknak gyönyörű lágyaságot és márványszerű tisztaságot kölcsönöz: a bőr minden érdességet és foltosságát megszünteti. Ára 2 frt.

„Eugenie” vörös folyékony arczkenőcs, teljesen ártalmatlan. Az ajknak, arcznak és füleknek szép természetes rózsaszín kölcsönöz; villamos fény mellett is természetes színben tűnik fel s 3 napig is tapadva marad a bőrn. Ára 1 frt 50 kr.

„Eugenie” hintőpor fehér, rózsaszín és crême-színben, tartósan és észrevétlenül tapad s a bőrnek természetes

Főraktár: Burger Frigyes gyógyáru-, vegyszer- és illatszert üzletében, Kolozsvárt, (főter, gr. Rhédey-ház.)

szetes lágyaságot kölcsönöz. Ára 1 frt 20 kr. Pamacsával együtt 1 frt 50 kr.

„Trioxogen” kitűnő hajnövesztő szer, erősíti a hajgyökereket s teljesen megakadályozza a korpaképződést. Ára 1 frt 60 kr.

„Nirgitine végétele” hajfestő, fekete és barna. A haj ezen szerrel festve, 6 hétig is megtartja a színét és teljes lehetetlen a müleges festést színtől megkülönböztetni. Ára 3 frt 50 kr.

„Folyékony kaukázusi bajuszpedrő” a bajusz növesztésére és épen tartására. — A bajusz felsütés nem szükséges, a nélkül is minden bajusznak a kívánt forma adható. Ára 75 kr.